

po ember, se tšila iš, nuk i dëstloi prinzipait, edë atil akë pelkeu, kë pa esáp, edë j u-duk në gume, sikur e pjete, se ngaha iš, edë ajó sikur i dëstloi sšatin, se ngaha iš. Edë aštú ai prinzipai i mori mas në kurm edë në kemb, në kurm per te bere robot edë në kemb per te ber kepuste. È aštú me atë endër githë naten prinzipai, edë me sabá, kë u-ngre, i geti maset toidjo, si i kiš matur, edë ai u-merie edë ða, kë »ja, te bij në par kepuste me ketë mas, edë te vete te kerkój edë te šo, se tšiš do me dal kejó endër«. Edë aštú beri kepust prinzipai edë u-nis è vate me në kasabá, kë iš afer sšatit, nonë gizm sahati, edë atjé zuri në han edë vuri në telál, kë »u jam ketú pesembëdjetë dit, edë kaðe mbrema kam trapéz, è te mbliden, kušdó kë te doj, edë kušdó kë te ket vazj te pa-martuar, t e sjel; se u, tšila te me pelkën, do t e mar grua«. Edë aštú zuri è benej faira prinzipai, te mblidëšin duniaja; kiš edë te pira loi loi, nga tš jan në duniá. Aštú mblidëšin duniaja kaðe mbrema ne prinzipai edë hajen è pijen edë glendisjen, edë kušdó kë te kiš vazj te pa-martuar, e špij, edë tafosej me prinzipan. Aštú muar haberin edë sšati, kë iš Maro Perhitura, edë u-mbluad te vijne ne prinzipai è te špijn edë vašast, kušdó kë kiš vazj te pa-martuar. È aštú u-nisne githë vašast e sšatit edë vane; u-nisne edë te di motrat e Maro Perhitures edë mem e ture; è ndrëkëšin githë ditën è ujdísjen robot, kë t i pelkenej prinzipai. Atjé neke stolisešin ató te dia, iš edë Maro Perhitura è i benej sehir; è i ðošne ató, kë »doje, te ješe edë ti, te vešnie në par roba nga tonat è te veje edë ti ne prinzipai«. Edë perkešnen me te; edë ajó u ða, kë »u s jam per atjé, po te veni ju, kë jeni te mira«. Edë aštú u-nisne vašast te dia me githë memen e ture edë vane. È si ikne ató, mbeti Maro Perhitura vetem në štëpi, edë u-nis edë ajó è vate ne tétua e saj; edë si vate atjé, rij siloisure edë mbušur site me lot. È si e pa tétua e saj aštú, i ða, kë »pse ri aštú sekëldisurë edë mbušur?« I ða ajó, Maro Perhitura, kë »nga te mirat kë kam«. I ðote tétua e saj, kë »mos do te vetš edë ti ne prinzipai, te betš sehir?« I ða ajó, kë »me se te vete u?« I ðote tétua e saj, kë »te jap u roba, po do te vetš?« I ðote Maro Perhitura, kë »dua te vete edë u per sehir, pa jo kë te me pelkene mua prinzipai«. I ðote tétua e saj, kë »mir; te dergój u«. Ajó tétua e Maro Perhituresë iš magistrel; edë aštú u-ngre è zuri di mi, zuri edë katre karkaléts, mori edë në kungut te mað nga atá, kë hajen; edë miš i beri kual, karkalétsë i beri kařotsër edë kungulin e beri kařots, edë vájzëse i beri në par roba te xrisafta,